

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 grudnia 2016r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił A. S. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 20.08.2016r.

W uzasadnieniu tejże decyzji (...) Oddział w B. stwierdził, powołując się na treść art. 22 ust.1 pkt.3 w zw. z art. 3 ust.1 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, iż jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy nie przysługuje ubezpieczonej, gdyż zaistniałe zdarzenie z dnia 20 .08.2016r. nie posiada znamion wypadku w pracy, ponieważ protokół powypadkowy zawiera stwierdzenia bezpodstawne. W ocenie organu poszkodowana doznała zwichnięcia stawu skokowego po zakończeniu pracy, poza zakładem pracy, na chodniku. Tym samym przedmiotowe zdarzenie, w ocenie organu rentowego, nie może być uznane za wypadek przy pracy (decyzja z dnia 01.12.2016r. akta organu rentowego).

Odwołanie od tejże decyzji za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych złożyła A. S. wnosząc o jej zmianę i przyznanie jej jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu, którego doznała w wyniku wypadku przy pracy zaistniałego w dniu 2.08.2016r.. Nie zgodziła się z uzasadnieniem decyzji. Wskazała, że wypadek nastąpił na chodniku przed głównym wejściem do Szpitala Wojewódzkiego w Ł. ,tj. miejsca jej pracy , w momencie gdy po pracy opuszczała zakład pracy . Oświadczyła, że w dniu wypadku została telefonicznie wezwana do zakładu pracy przez pielęgniarkę J. S., ponieważ musiała zastąpić pracownika który dostarczył zwolnienie lekarskie. Działanie to było konieczne i miało na celu zapewnienie ciągłości pracy na Oddziale (...). Nadmienila, że inni współpracownicy mogą poświadczyć, że w dniu wypadku była obecna w pracy (protokół z dnia 24.03.2017r. k. 2).

W odpowiedzi na odwołanie (...) Oddział w B. wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na jego rzecz od odwołującej się kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Organ rentowy podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Wskazał, iż zdarzenie nie pozostawało w związku z pracą, gdyż wnioskodawczyni doznała urazu już po zakończeniu pracy i po opuszczeniu terenu Szpitala Wojewódzkiego w Ł.. Upadła na chodniku idąc do samochodu (vide: odpowiedź k.3).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

A. S. jest zatrudniona w Szpitalu Wojewódzkim im. (...) W. w Ł. w pionie kardiologii . W Sierpniu 2016r. była zatrudniona na stanowisku pielęgniarki oddziałowej .

W dniu 20 sierpnia 2016r. odwołująca się około godz. 17.00 po otrzymaniu informacji od pielęgniarki J. S. o jej absencji chorobowej udała się do Szpitala Wojewódzkiego w Ł., aby zabezpieczyć obsadę dyżurową. Po zakończonej pracy wyszła przez główne drzwi wejściowe w kierunku samochodu zaparkowanego na parkingu szpitalnym od strony ul. (...). (...). Idąc chodnikiem przy budynku szpitala niefortunnie stanęła na kamyk leżący na chodniku, w wyniku czego upadła. Poczula silny ból kostki nogi prawej, kolana lewego i łokcia lewego. Udała się do Oddziału Ratunkowego szpitala, gdzie udzielono jej pierwszej pomocy (założenie opatrunku gipsowego) i skierowano do (...). Poszkodowana powiadomiła o wypadku Ordynatora Oddziału(...)dr R. K.. Rozpoznano u odwołującej się skręcenie i naderwanie stawu skokowego prawego. Nie zastosowano unieruchomienia gipsowego. Do dnia 30.09.2016r. przebywała na zwolnieniach lekarskich (dowód: dokumentacja medyczna). Nie korzystała z rehabilitacji.

Powyższe zdarzenie zostało uznane przez pracodawcę za wypadek przy pracy (dowód- protokół Nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy z dnia 26.10.2016. akta ZUS). A. S. w dniu wypadku podlegała ubezpieczeniu wypadkowemu.

Organ rentowy na posiedzeniu kolegialnym w dniu 30.11.2016r. wniósł o nie uznanie powyższego zdarzenia za wypadek przy pracy stwierdzając ,że zdarzenie, któremu uległa odwołująca się bezpodstawnie zostało uznane przez pracodawcę za wypadek przy pracy. W ocenie organu wypadek miał miejsce w drodze z pracy (akta ZUS).

Decyzją z dnia 1 grudnia 2016r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił A. S. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 20.08.2016r. wskazując, że zaistniałe zdarzenie nie posiada znamion wypadku w pracy z powodu, a protokół powypadkowy zawiera stwierdzenia bezpodstawne. W ocenie organu poszkodowana doznała zwichnięcia stawu skokowego po zakończeniu pracy, poza zakładem pracy na chodniku. Tym samym przedmiotowe zdarzenie nie może być uznane za wypadek przy pracy (decyzja z dnia 01.12.2016r. akta organu rentowego).

Jak wynika z przesłanej do tut. Sądu informacji przez Szpital Wojewódzki w Ł. chodnik z kostki brukowej przy drzwiach głównych do szpitala oraz parking od strony ul. (...). (...) są we władaniu i administrowaniu szpitala (dowód: pismo z dnia 10.05.2017r. k. 10).

W ocenie Sądu odwołanie jest zasadne.

W przedmiotowej sprawie bezsporne było, że w dniu 20 sierpnia 2016r. odwołująca się A. S. uległa wypadkowi na chodniku przy budynku szpitala, podczas wychodzenia z budynku Szpitala Wojewódzkiego w Ł. po zakończonej pracy (konkretnie na chodniku z kostki brukowej przy drzwiach głównych) i doznała w wyniku tego wypadku skręcenia stawu skokowego prawego.

Sporne było natomiast zakwalifikowanie przedmiotowego zdarzenia jako wypadku w rozumieniu art.3 ust.1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. W ocenie organu poszkodowana doznała zwichnięcia stawu skokowego po zakończeniu pracy, poza zakładem pracy na chodniku. Tym samym przedmiotowe zdarzenie nie może być uznane za wypadek przy pracy. Na rozprawie w dniu 28.04.2017r. pełnomocnik organu rentowego stwierdził, że z uwagi na fakt, że teren parkingu nie był ogrodzony to nie stanowi on terenu zakładu pracy.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż definicję wypadku przy pracy zawiera art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 31 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U.z 2015r.poz. 1242 ze zm.). Należy stwierdzić, iż na pojęcie wypadku przy pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 w/w ustawy składają się trzy elementy: nagłość zdarzenia, przyczyna zewnętrzna oraz zaistnienie tego zdarzenia w związku z pracą: podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności albo poleceń przełożonych; podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia lub w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

W opinii Sądu, A. S. uległa w dniu 20.08.2016r. wypadkowi na terenie zakładu pracy. Nieuzasadnionymi są twierdzenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jakoby zdarzenie z 20 .08.2016r. nie stanowiło wypadku przy pracy, ponieważ miało miejsce po jej zakończeniu w miejscu nie stanowiącym terenu zakładu pracy, tj. na chodniku przed szpitalem. Jak wynika bowiem z przesłanej do tut. Sądu informacji przez dyrektora Szpitala Wojewódzkiego w Ł. chodnik z kostki brukowej przy drzwiach głównych do szpitala oraz parking od strony ul. (...).(…)są we władaniu i administrowaniu szpitala (dowód: pismo z dnia 10.05.2017r. k. 10).

Wiarygodne tym samym są w tym zakresie twierdzenia odwołującej się, zawarte w protokole odwołania z dnia 24.03.2017r., jak również w wyjaśnieniach złożonych na rozprawie w dniu 28.04.2017r. Zaprezentowane przez odwołującą się twierdzenia dotyczące przebiegu wydarzeń w dniu wypadku, a w szczególności jego miejsca - w opinii Sądu zasługiwały na aprobatę, gdyż były precyzyjne, logiczne. Ustalony przebieg wydarzeń wraz z zeznaniami poszkodowanej i załączoną dokumentacją medyczną pozwoliły Sądowi na ustalenie istotnych okoliczności wypadku – mających znaczenie dla rozpatrywanej sprawy, wzajemnie się uzupełniały z zebrany materiał dowodowy, a organ rentowy nie podważył ich prawdziwości ani wiarygodności. Nieuzasadnionymi są, w świetle przeprowadzonego postępowania dowodowego, twierdzenia organu rentowego, jakoby z zebranego w sprawie materiału dowodowego

wynikało, że zaistniały wypadek miał miejsce poza terenem zakładu pracy odwołującej się. Organ rentowy nie wskazał żadnych dowodów na poparcie swojego stanowiska.

T.. Sąd podzielił więc twierdzenia odwołującej się, że zdarzenie z dnia 20.08.2016r. było wypadkiem przy pracy, a nie wypadkiem w drodze do pracy.

Wypadek wydarzył się na terenie zakładu pracy odwołującej się, w momencie pokonywania przez nią drogi do samochodu zaparkowanego na zakładowym parkingu. Droga odwołującej się z pracy do domu nie została jeszcze rozpoczęta, ponieważ wypadek wydarzył się na terenie zakładu pracy. W orzecznictwie przyjmuje się, że droga do pracy rozpoczyna się z chwilą opuszczenia przez pracownika mieszkania (zamknięcia drzwi domu lub opuszczenia swojej posesji) i kończy się również na granicy terenu władztwa zakładu pracy (por. wyroki Sądu Najwyższego z 24 stycznia 1997 r., II UKN 57/96, OSNP 1997/18/347, 22 stycznia 1998 r., II UKN 462/97, OSNP 1999/1/23 i wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 28 października 1993 r., III AUr 320/93, OSA 1994, z. 3, poz. 16). Drogą do pracy w znaczeniu prawnym jest bowiem fakt pokonywania przestrzeni oddzielającej mieszkanie pracownika (domu) od zakładu pracy (czyli do bramy zakładu pracy). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 stycznia 1980 r., III URN 59/79 (OSNCAPiUS 1980, nr 7-8, poz. 147) z glosą H. P. (OSP 1981, z. 5, poz. 93) wyjaśnił, że pracownik rozpoczyna drogę do pracy po przekroczeniu progu swego mieszkania, co w przypadku zamieszkiwania w budynku jednomieszkaniowym oznacza przekroczenie progu domu. Fizycznym końcem drogi w budynku wielomieszkaniowym będzie przekroczenie progu mieszkania, a przypadku budynku jednorodzinnego przekroczenie drzwi wejściowych (wyrok SN z dnia 25 października 1994 r., II URN 39/94, OSNAPiUS 1995, nr 4, poz. 53). Jeśli dom ma tzw. obejście, droga z pracy kończy się po wejściu na teren posesji, a droga do pracy po wejściu na teren zakładu pracy np. po przekroczeniu bramy zakładu pracy (wyrok (...) z dnia 18 sierpnia 1962 r., TR III (...), OSPiKA 1964, z. 4). **Zatem wszystkie zdarzenia wypadkowe na terenie zakładu pracy są objęte ochroną ubezpieczeniową na podstawie przepisów ustawy wypadkowej.** Nie na więc tym przypadku znaczenia, że odwołująca się uległa wypadkowi po opuszczeniu budynku szpitala, ponieważ nadal znajdowała się na terenie zakładu pracy. Jej droga do domu rozpoczęłaby się dopiero w momencie wyjechania z terenu parkingu zakładowego. Bez wątpliwości zdarzenie było zdarzeniem nagłym, wywołanym przyczyną zewnętrzną, które wywołało uraz nogi i miało związek z pracą (był to tzw. związek funkcjonalny). Związek zdarzenia z pracą nie musi mieć bowiem charakteru przyczynowo-skutkowego. Praca nie musi być przyczyną zdarzenia, a za wypadki przy pracy można uznać takie zdarzenia, które pozostają z nim w związku miejscowym, czasowym bądź funkcjonalnym. Określenie bowiem związku czasowego, miejscowego i funkcjonalnego nie wiąże się ze wskazaniem, że praca była przyczyną nagłego zdarzenia. W związku z tym są to powiązania o szerszym zakresie niż związek przyczynowy.

Z tych względów zdarzenie z dnia 20.08.2016r. bez wątpliwości spełnia kryteria wypadku przy pracy.

T.. Sąd oceniając stan faktyczny odnośnie stanu zdrowia odwołującej się oparł się na pisemnej opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii. U badanej rozpoznano stan po skręceniu stawu skokowego prawego z częściowym uszkodzeniem części przedniej więzozrostu piszczelowo – strzałkowego. Biegły stwierdził u wnioskodawczyni długotrwały uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 20.08.2016r. w wysokości 3%. Wskazał, że uraz stawu skokowego prawego został wygojony z ograniczeniem ruchów w obrębie prawego stawu skokowego w stopniu niewielkim - szczególnie zgięcia grzbietowego stopy, co upośledza funkcję statyczną – dynamiczną stopy i stawu skokowego prawego w niewielkim stopniu (opinia k. 16-18).

Biegły dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego i na tej podstawie sformułował wnioski opinii. Opinia zawiera rzeczową, logiczną i spójną argumentację ustaloną po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną leczenia odwołującej się oraz po zapoznaniu się z wynikami jej badań. Sąd doszedł do przekonania, że ustalenia poczynione przez biegłego w niniejszej sprawie są rzetelne, dokonane obiektywnie, a sformułowane wnioski poparte zostały logicznym uzasadnieniem. Opinia została wydana przez lekarza specjalistę, mającego szeroką wiedzę i doświadczenie zawodowe i orzecznicze, została specjalistycznie uzasadniona. Brak jest jakichkolwiek podstaw, które mogłyby podważyć rzetelność i prawdziwość wydanej opinii. Z uwagi na powyższe okoliczności w ocenie Sądu opinia ta może stanowić miarodajny i wiarygodny materiał pozwalający na ferowanie rozstrzygnięcia sprawy. Wskazać należy, że

pełnomocnik organu rentowego na rozprawie w dniu 13.07.2017r. nie zakwestionował opinii biegłego ustalającej 3 % uszczerbek na zdrowiu i pozostawił odwołanie do uznania Sądu (k. 27).

Dlatego tut. Sąd orzekając o uszczerbku na zdrowiu A. S. oparł się na ustaleniach zawartych w tejże opinii.

Wobec powyższego Sąd uznał, że protokół powypadkowy nie zawiera bezpodstawnych stwierdzeń i dlatego stosownie do art. 3 ust.1 pkt.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym w razie wypadków przy pracy i chorób zawodowych ustalił, iż zdarzenie z dnia 20.08.2016r., któremu uległa A. S. było wypadkiem przy pracy. Było to zdarzenie nagłe, spowodowane przyczyną zewnętrzną, pozostające w związku z pracą i które miało miejsce na terenie zakładu pracy. W związku z tym odwołującej się przysługują świadczenia z ustawy wypadkowej.

Odwołująca się w wyniku tego wypadku doznała 3 % stałego uszczerbku na zdrowiu, więc przysługuje jej jednorazowe odszkodowanie w kwocie: 2.340 zł. Wysokość jednorazowego odszkodowania Sąd ustalił w oparciu o obowiązujące w dniu wydania zaskarżonej decyzji obwieszczenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 26 lutego 2016r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. poz. 206) w którym ustalono, że w okresie od 1 kwietnia 2016r. do 31 marca 2017r. kwota jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy wynosi 780 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu i art. 12 i art. 14 ust. 1-4 ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 1242 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji, zmieniając zaskarżoną decyzję na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.